

د شمال گډېدونکي هلکان

Author: Sayed Yaqub Ibrahim

شته من زبرځواکان تنکي ځوانان د ساعت تیرولو او جنسي اړیکولپاره ساتي په داسې حال کې چې ځایي چارواکي ددې عمل په ودرولو کې بېوسي دي. "د چا سپي خوښیږي، د چا ښځې. زما هلکان خوښیږي."

هغه لکه د نورو مخ په زیاتیدونکو خلکو له ډلې څخه دی، چې "بچه بازي" کوي. بچه بازي اوږده مخینه لري. د بشري حقونو مدافعینو او دیني عالمانو هغه غندلې ده، چې دادی یو ځل بیا په پرتله ییز ډول په کرار شمالي افغانستان کې بیا راژوند کېږي.

هلکان د زورورو لویانو له خوا ساتل کېږي او په ځانگړو ودونو او محفلونو کې یې نڅوي او له هغه وروسته پرې جنسي تېری کوي. دا هلکان چې د "بچه بې ریش" په نوم یادېږي له څوارلس کلنۍ څخه بیا تر شل کلنۍ پورې دا هلکان ساتل کېږي.

څلورڅلوېښت کلن الله داد وویل: "ما د خپلې ځوانې پر مهال یو بچه بې ریش درلود، چې په ټولې سیمې کې یې نوم درلود. هغه د کوترې په څېر نخل... د هغه ځای چا تر اوسه نه دی نیولای. ما هغه درې کاله وساته او کله چې بالغ شو، نو پرې مې ښود."

الله داد د کلونو په اوږدو کې زیات شمېر هلکان ساتلي و. هغه وايي چې خپل دا شوق یې خوښیږي. هغه وویل: "ما واده کړی، خو له ښځو څخه مې هلکان خوښیږي. دلته غونډو او محفلونو ته ښځه څوک له ځان سره نه وړي او نه یې څوک نڅولای شي. دا هلکان زموږ د وقار "سمبول" دی."

بچه بازي د هلکانو د "ځوانانو" له خوا چې د "کاته" په نوم یادېږي په لوبو کوټوکې جوړېږي، چې "خوشخانې" ورته وايي. کاته گان هلته خپل انډېوالان او دوستان راغواړي او د

نڅاوو سیل کوي. له نڅا وروسته د شپې ناوخته هلکان زیاتره د جنسي تېری په موخه د نژدې انډېوالانو په واک کې ورکول کېږي.

الله داد د هلکانو د تېر ایستلو په اړه څرگندونې کوي او وايي: "لومړی په یو کلي کې هلکان خوښوو او وروسته یې په چل او ول ځانته راکاږو. یو شمېر یې د پیسو لپاره له مور سره پاتې کېږي. هغوی ته هره میاشت پیسې ورکوو او د هغې په وړاندې چې یې هرکله وغواړو له مور سره پاتې کېږي. هغوی تل له مور سره نه وي. هغوی خپل کارونه هم کوي، خو په محفلونو کې له مور سره وي."

هغه وویل، که کوم هلک ونه غواړي، چې بچه بې ریش شي، نو څوک یې په زور نه شي اړ ایستلای. هغه په ټینگار وویل: "مور په هغه زور نه شو راوړلای. یوازې زبرځواکان تل له ځان سره هلکان گرځوي."

بچه بازان خپل هلکان د ودونو غونډو ته له ځان سره وړي، ترڅو نورو خلکو ته یې وښيي.

الله داد د خبرو په دوام وویل: "کله چې محفل پیل شي، هلکانو ته ځانگړې جامې اغوستل کېږي، چې "جامن" نومېږي. وروسته ورته مزارې زنگونه په پښو کې تړل کېږي او له ساز سره نڅا کوي."

هغه وویل، یو شمېر نڅاوې مشهورې دي، چې هر یو یې خپل، خپل تالونه لري. که چېرته یو هلک ونه ناڅي یا خراب ونڅیږي، نو خاوند یې په لرگي وهي.

الله داد وویل: "مور باید دا کار وکړو. مور په دې هلکانو باندې پیسې لگوو، ددې لپاره باید هغوی ونڅي."

د الله داد اوسنی هلك، چې 16 كاله عمر لري، مركې ته حاضر نه شو.

يو بل بچه باز خپل هلك ته وويل، چې مركه وكړي، خو هغه خپل نوم څرگند نه كړ.

نوموړی چې سترې برېښېد، وويل: "زه بېگانه گډېدلای يم. له يو كاله راهيسې دا كار كوم. بله چاره نه لرم. زه بېوزلی يم. پلار مې مړ شوی دی. دا ما او زما كورنۍ ته د ډوډۍ د موندلو يوازینی لاره ده. زه كوسپښين كوم، چې ښه وناخم، په تېره په لوبو محفلونو كې. خلك په ما پيسې شيندي. زه يې وروسته ټولوم. كله ناكله مې له ځان سره بازار ته وړي او ښې جامې راته اخلي."

د هلكانو د ساتلو دود يوازې د افغانستان په شمال كې نه دی، بلكې د افغانستان په سهيلي برخو كې هم دود دی، چې د طالبانو سخت اصول په كې پلي كېږي.

په شمال كې هغې ته ورته بنديزونه نه شته او له څو كالو راهيسې په كې زياتوالی راغلی دی.

د كندوز اوسيدونكي بازگل وويل: "بچه بازې په دې وروستيو كې ډېره زياته شوې ده او اوس هم مخ په زياتېدو ده. پخوا به خلك شرمېدل او په پټه به يې ډاكار كاو. خو اوس په دې كار نه شرمېږي او په ښكاره په دې محفلونو كې ونډه اخلي."

هغه وويل، دا كار د څو لاملونو له مخې زيات شوی دی. يو لامل يې د ځايي زورمندانو ژور اغېز دی، چې بچه بازې د خپل وقار يو سمبول بولي.

د ملېشو دې قوماندانانو بايد خپلې وسلې سپارلای او بې وسلې شوی وای، خو لکه چې آی ډبليو پي آر رپوټ ورکړی و، زيات شمېر يې لا اوس هم هلته شته او د زور او ځواک له لارې ولسي خلك ډاروي.

بازگل وويل، بېوزلي ددې كار بل لامل دی، چې له امله يې دا هلكان په لومو كې نښلي. حكومت ددې ستونزې په له منځه وړلو كې پاتې راغلی دی او په پوليسو باندې خلك باور نه كوي.

هغه وويل: "پخوا به يوازې د گوتو په شمار خلكو هلكان ساتل. اوس هرڅوك يو هلك لري او حكومت پرې غورونه نه گروي. خبره تر دې كچې رسېدلې، چې هيڅ يو محفل د هلكانو له نڅا پرته نه تر سره كېږي. كه څوك په واده كې هلكان ونه گډوي، نو خلك ورته ښه نه وايي. دې كارد هلكانو اخلاق خراب كړي دي او كه چېرته په دې هكله كوم گام پورته نه شي، نو ښايي چې همداسې دوام ومومي."

د يو شمېر خلكو لپاره د بچه بې ريش لرل د وقار او عزت مانا لري.

د بغلان د ولايت استوگن، په نصر وای مشهور، نصرالدين وويل: "زه هغومره بډاي نه يم. خو يو څه شته من يم. زه غواړم، څومره چې شوني وي، هغومره بچه بې ريش ولرم. په دې توگه چې كله ودونو ته ځم، نو له چا پاتې رانه شم."

نصرو وای ټينگار كوي، چې د هلكانو گډول يو ښه دود دی.

هغه وويل: "دا ښه كار دی. مور خپل فرهنگ لرو. په بهرنيو هېوادونو كې ښځې گډېږي. مور خپلې گډا گانې لرو، چې د نړۍ په بل ځای كې نه پيدا كېږي."

د ملیشو قوماندانان او نور خلک د ښاپسته هلکانو پیر او پلور کوي او د بچه بازي محفلونه د بازار په توگه کاروي.

د بغلان ولایت د اندراب د ولسوالۍ یواوسیدونکي، نیک محمد، چې زیاتره د هلکانو د گډا غونډو ته ورځي او خپله بچه بې ریش نه لري، وویل: "زیاتره خلک خپل هلکان په ودونو کې نڅوي. که د چا کوم یو خوښ شو، نو پیسې ورکوي او هغه اخلي. د محفل په پای کې بچه بې ریش نوی خاوند پیدا کوي."

هغه وویل، په دې پیر او پلور کې ډېرې زیاتې پیسې لاس په لاس کيږي.

نیک محمد د نصر وای په څېر د خلکو مینه او رغبت د بچه بازي د دود یوه برخه بولي.

هغه وویل: "قوماندانان زیاتره خپل هلکان بازار ته وړي او د نورو قوماندانانو د پخسولو لپاره ورته ښکلې جامې اخلي. کله خو ورته موټر هم اخلي. دا کار هغوی ته ډېر ښه نوم ورکوي."

دیني عالمان دا دود غندي او هغه تر ټولو ستره گناه بولي.

د تخار د ولایت یو دیني عالم، مولوي غلام رباني وویل: "د هلکانو گډول او په هغوی باندې جنسي تیري په اسلام کې په کلکه منع دی. هغه خلک چې دا کار کوي باید سزا وگوري. هغوی باید له غره راوغورخول شي او سنگسار شي."

ځایي چارواکي ددې کار زیاتوالی مني، خو د مخنیوي چاره یې نه شي کولای.

د بغلان ولایت د څارنوالۍ رئیس، حفیظ الله خالقیار وویل: "هو، بچه بازي، په تېره بیا د خوست اوفرنگ او اندراب په ولسوالیو کې ډېر زیات رواج لري. هلکان په زوره نڅول کيږي. په هغوی باندې جنسي تېری کيږي او آن د هغوی پیر او پلور کيږي. په بچه بې ریشانو باندې جنگونه کيږي. ډاکار ورځ په ورځ زیاتيري او د یو ناتار کچې ته رسیږي."

خالقیار وویل، څارنوالان په دې هکله څه نه شي کولای. هغه شکایت وکړ: "پولیس او ولسوالان له مور سره په دې کار کې مرسته نه کوي. هغوی مور ته د هغوی دوسیې نه رالیږي. ځکه مور کوم کار نه شو کولای."

هغه وویل، د ملیشو ښکلې قوماندانان هغومره زور لري، چې آن پولیس هغوی ته گوته نه شي نیولای.

هغه وویل: "په دې کار کې ځایي قوماندانان ښکلې دي او د هغې ننگه کوي. هغوی پیسې لري، زور لري او وسلې لري. نه پولیس او نه ځایي خلک له ډاره هغوی ته څه ویلای شي."

له دې سره سره خالقیا ر وویل، چې هغه دې کار ته ژمن دی او تر اوسه یې یو شمېر بریالیتوبه هم تر لاسه کړي دي.

هغه وویل: "مور په دې موضوع کې ډېر جدي یو. دا کار د قانون خلاف دی. د هغې سرته رسوونکو ته باید سزا ورکړ شي."

د بغلان ولایت مرکز د پلخمرې په ښار کې په دې وروستیو وختونو کې پولیسو د بچه بازۍ په یوې غونډې چپاو وکړ او 30 تنه یې ونیول. خالقیار وویل: "د هغوی دوسیې اوس په ستره محکمه کې تر جریان لاندې دي. مور ددې کار څو تنه مجرمین بندیان کړي دي."

د تخارولایت د امنیت مشر، جنرال سیداحمد سامع هم د اړوندو چارواکو او خلکو د مرستې د نشتوالي له امله سر وټکولو.

هغه وویل: "د بچه باز" هرمرکز مو چې موندلای، بند کړی مو دی. مور سرکال اوه قضیې د ولایت څارنوال ته استولې دي."

پولیس همدومره کار کولای شي. سامع وویل: "دا عمل په دې ولایت کې هغومره اوږده مخینه لري، چې ځایي خلک ورته د یو دروند دود په سترگه گوري او له مور سره مرسته نه کوي. دا زموږ د کار په وړاندې یو لوی خنډ دی."

د کندوز د ولایت د امنیت امر، جنرال اسدالله امر خیل ددې عمل د مخنیوي لپاره د خلکو مرسته اړینه بولي. تر اوسه په دې ولایت کې له دې عمل سره د تړاو له امله 27 تنه بندیان شوي دي.

د بشري حقونو د خپلواک کمیسیون لپاره د افغانستان د شمالي برخې مشر، محمد ظاهر ظفري ددې عمل په وړاندې د حکومت په بیوسبټوب باندې خپګان څرګند کړ.

هغه وویل: "له بده مرغه باید ووايم، چې دا راز گډا، جنسي تېری او آن د هلکانو پلورل د څو کلونو راهیسې روان دی. دا یو ناوړه رواج دی. په دې عمل کې ښکېل هلکان معمولا بیوزلي، کوچني یا یتیمان وي. هغوی د خپل اقتصادي څرنگوالي له مخې دې کار ته اړ ایستل کيږي."

"دا عمل هم د بشريالني او هم د قانون له مخې ټکان ورکونکی دی. هغه هلکان چې دا کار کوي، پوره خرابه راتلونکي لري. هغوی تل شرمیږي او د یو بېکاره انسان په توګه لویږي، چې ټولني ته گواښ رامنځته کوي. حکومت په دې اړه هیڅ ګام نه دی پورته کړی. له کوچنیانو څخه ناوړه ګټه اخیستنه لا تر اوسه هم روانه ده."

خالقیار هم د بچه بې ریش د زیان په هکله په همدې اند دی او وايي، چې دا کار د هغوی هویت له منځه وړي.

هغه وویل: "که چېرته ملګري ملتونه او حکومت په دې هکله جدي ګامونه پورته نه کړي، د کوچنیانو او نیشه یي توکو د قاچاق مخه ونه نیسي او مجرمانو ته سزا ور نه کړي، نو ښايي چې بیا یې مخه نیول ناشوني وي."

Location: افغانستان

Source URL: <https://iwpr.net/ps/global-voices/d-shml-kddwnkhy-hlkh>